

Sfioasa

**Tronca, tronca,
prin grădină,
ce-o fi oare?...
O felină!...
Venise de undeva
și zburda prin curtea mea.
Nu era ea siameză,
dar nici o tomberoneză!...
Era așa de sfioasă,...
nu voia să intre-n casă,
să stea cu mine la masă,
dar ne priveam pe fereastră!
O zăream cum se răsfață,
cu lăbuțele pe față,
cu privirea șugubeață,
ne iubeam,... de la distanță!
Cum ziceam odată "pis",
se uita la mine fix,
parc-avea ceva de spus,
tot-o-nțelege cineva,
că ar bea și ar mânca!...
I-am făcut un loc al ei,
pe una dintre alei,
cu bomboane, apă, pește,
și mănâncă,... nu glumește!
Când termină treaba ei,
doarme în papucii mei!...
Acum, e bine, că e vară,
dar ce-o să facă la iarnă?...
O să-i fac eu un culcuș,
să doarmă-n el ca pe pluș,
iar în casă va intra,
când va voi... "pisica mea".
Acum, am un sufleteț
și o să am grijă de el,
mi-a mai scăzut și din dorul
de "măria sa"... calculatorul.**